

Rejsebeskrivelse skrevet af Inger Lise, som er gast hos os

Dagbog fra d.7. til 15. januar 2019 skrevet af Inger Lise

Så er vi alle samlet! Mandag d. 7. januar sent om aftenen ankom Ole og jeg til Bonaire og blev modtaget af Kjeld, Ulla, Amalie og Torben. Amalie og Torben var kommet allerede 4 dage før og havde både fået dykket og snorklet. Torben var i fuld gang med at tage sit dykkercertifikat og aftensmaden stod klar.

De næste dage brugte vi til at installere os, lære hinanden lidt at kende, sole os og nyde det gode klima.

Den første morgen blev vi vækket af den danske bryllupsmelodi, fremført på flot trompet, så det dæmrede for os, at der var noget med et sølvbryllup! Amalie havde lavet æresport med skilt og appelsiner og æbler i kurve - guirlander, så det blev en hyggelig morgen med gavebord og tillykke og hilsner hjemme fra Danmark.

Det unge sølvbrudepar skulle selvfølgelig ud at spise i byen om aftenen, og så tog vi andre også på restaurant. Tilfældigvis fik vi det samme at spise: Waa-hu, en meget lækker spisefisk med garniture osv.

Festlighederne fortsatte den næste dag: da var det Kjelds fødselsdag. Flag og fødselsdagssang. De næste to dage havde Amalie, Torben, Ole og jeg lejet en bil, så vi kunne komme rundt og se øen.

Det blev et par herlige dage. Nordøen har høje klipper til stranden, små bjerge og et naturreservat, der dækker et meget stort område.

Vi startede med at se en flok flamingoer ved et lavvandsområde. De smukke, elegante røde fugle så fantastiske ud i det brunlige, tørre stenede landskab. Vejen igennem området var af den type, hvor man hopper og danser og kører 10 km i timen! Landskabet var ret ensformigt: masser af kaktus, nogle i træstørrelse og bundvegetationen den samme, bare i lille størrelse.

Efterhånden fik vi øje på dyrene. Der var først og fremmest en masse firben med flotte grønne og turkise striber og pletter. De var tilsyneladende vant til at blive fodret, for da Amalie kom frem med lidt brød, kom de styrtende fra alle sider og tog fra hånden. I et fugtigt område, hvor fugle skulle holde til, så vi 4 store leguaner, som også så sultne ud. Der var mange fugle, fx. hvidhalet høg, Caracara-fugl, og vi så enkelte geder og æsler. Men tørt og meget varmt var der.

Hjemme igen efter første dag købte vi alle ind i et supermarked til den næste lange tid - tror vi da med de mængder!

Næste dag tog vi sydøen, som er lavere med store vandområder. Der så vi et flot syn, da der kom nogle skyer på himlen, for så blev vandet i de lave områder helt lyserødt. Utrolig flot. Forklaringen er, at der lever nogle små røde rejer i saltvandet, og flamingoerne lever af de rejer og får derved den flotte røde farve. Men et usædvanligt landskab var det. I samme vand så vi rødlig hejre og mange strandfugle.

Ude ved kysten stod også nogle gamle slaveboliger, brugt for et par hundrede år siden af de slaver som arbejdede med saltfremstilling. Det har altid været hårdt at være slave!

Vi spiste frokost på et stort surfingcenter, der lå ud til en lagune. Meget flot.

De næste dage har vi brugt på snorkling, badning, læsning og sol, og en eftermiddag tog vi en god gennemgang af sikkerhedsudstyret ombord.

Vi nåede en tur ud på Klein Bonaire og snorkle og Amalie og Torben fik et ekstra dyk.

Det er sjovt at se, at turisterne på Bonaire er en helt anden type end dem man normalt ser ved badestrande. Her går alt op i dykning og snorkling, folk er sportslige og alle butikker handler med sportsudstyr.

Vi har nu lavet vagtordning, så vi har 4 hold med 3-timers vagt, og det giver os alle nogle gode lange perioder til at sove ud ind imellem. Desuden skiftes vi til at lave mad med en dag pr. mand.

Så var vi klar til at sejle fra Bonaire søndag morgen, d. 13. januar.

Vi satte ud mod Columbia og regnede med en tur på 2 døgn med ankomst til Santa Marta tirsdag formiddag.

Alt forløb vel. Vi satte 2 forsejl og spilede dem, og det sejlede vi med hele turen. Det meste af tiden havde vi middelvind, men den sidste etape blev der mere vind, - op til 15/16 m i sek., så vi surfede afsted med den store båd.

Vi var et par stykker der blev lidt sløje den første dag, men det fortog sig, og vi nød vores vagter og hyggelige snakke på broen, hvor vi kunne se ud over det skummende hav og nyde synet af de mange flyvefisk. Fiskestangen kom også ud, og der var bid — men desværre knækkede snøren lige tilsidst. Øv. Den så ellers flot ud, den fisk.

På det sidste strøg op langs Columbias flotte kyst kom så delfinerne!! det er jo altid et opløftende syn, og de fulgte os et godt stykke tid.

Vi var heldige at få en plads i havnen i Santa Marta, så nu ligger vi godt her. Båden er vasket.

Tøjet det samme, og vi glæder os til at se lidt på dette spændende sted.

Det er dejligt at sejle med Kjeld og Ulla. De er meget omsorgsfulde og stemningen er god ombord